

ಅಂಶವೇ ಎಮ್ಮೆ ಖುಸಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದರೆ ನನ್ನನ್ನ ಎಂದೂ ಹೇಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಕೆವಿ ಅಂತಲೇ. ವೇದ ಎಂಬ ಹೇಸರು ಅವರ ಬಾಯಿಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದು ಬಹಳ ಏರಳ. ನನಗೆ ಆವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಖುಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತುಂಬಾ ಮುಜಗರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಜನರಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪ ಅದಾವುದನ್ನು ಗಮನಿಸದಂತೆ ನನ್ನನ್ನ ಹೋಗಣ್ಣಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಳೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಲು ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಥ್ವೆ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಇಲ್ಲದ ನಾಿಕ್ಯಾದಿದ ದೂರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಾಳ್ಯಾವಂತೆ ನೇರಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಸೈಹಿಕರ, ಸಹೋದ್ರೋಗಳ ಜೂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾರಾದರೂ ಒಳೀಯ ಪ್ರಸ್ತಾಕಗಳು, ಉತ್ತಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಕಗಳನ್ನು ಓದಲು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ದೋರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಆಕಾಶವಾಣಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಕೆವಿತಾ ವಾಚನ ಮಾಡಿಸುವುದು, ನಿಲಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಕೆವಿತಾ ವಾಚನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊರಿ ಪತ್ರ ಬರೆಸುವುದು ಇತ್ತಾದಿ ಬಹಳ ಆಷ್ಟೇಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಗ ನನ್ನಂಥ ಸಣ್ಣವರಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ!

ಆಗ ಬರೆಯುತ್ತಿನಿಂದ ಎಂಬ ಅಂತ್ಯೇಯೇ ಒಂದು ಹೆಗ್ಲಳೆ. ಅದನ್ನು ಖಾಂಟಮಾಡಿದ್ದು ಅಪ್ಪ. ಬಹಳ ಒಳೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇಂಬೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಒಳೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರೂಚಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಓದು, ಆಷ್ಟೇಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಅಪ್ಪ ಕಲಿಸಿದರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಾನು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚೆಕ್ಕುಪುಟ್ಟ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೇ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೀರಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ಆಗಿನ ವಾತಾವರಣ ಹೇಗಿತ್ತು?

ನಾನು ಪದವಿ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಂತಹ ವಾತಾವರಣ ನನಗೆ ಹಿಡಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೌದಲು ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ನಾನು ಎಲೆನಾದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಕವನಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಮಾಡಿ ‘ಕಾವ್ಯ ಕೂಸು’ ಎನ್ನವ ಸಂಕಲನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪೀಠ್ವೋದುದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ವ್ಯಯಿಸಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಬಾಲಿಶವಾದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು ಆ ಕವನಗಳು. ಅದು ಕೂಸು ಅಂದರೆ ಕೂಸೇ ಸರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಂ.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು ಬಹಳ ಸಹ್ಯದರ್ಯತೆಯಿಂದ ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನ ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು ಶಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವಾ ಪದವಿಯಲ್ಲಿಯೋ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ.

ಎದಿನಂತೆ ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನಿ ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಓದುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾದೇವ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನನಗೆ ಇನ್ನು ಬೇನಾಗಿ ನೇನೆಡಿದೆ. ಇನ್ನು ‘ಕಮುವು’ ಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರು. ಬರೀತಾ ಇರಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಒದನಾಟಗಳಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾವಲೊಳೆ ಇನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಗುರುಗಳ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಚೀ.ವಿ. ವೆಂಕಟಾಚಲಪತ್ರಿಗಳು, ಸಿಪೆಕೆ, ಎಚ್.ಎಂ. ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರು, ಜಿ.ಎಚ್. ನಾಯಕರು, ರಾಗೋ, ಎಚ್.ಎಸ್. ಹರಿಶಂಕರ್, ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ, ಪ್ರಧಾನ ಗುರುದತ್ತ, ಎಚ್. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಸ್ಥಾಮಿ, ಕಾಳೀಗೋಡ ನಾಗವಾರ ಹಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ಮೇರು ಪ್ರತಿಭಾಗಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮಾಗಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ